

vai arī ir pietiekami, ja ražotājs piedāvā meklēšanu tikai kā atsevišķu vaicājumu, izmantojot atsevišķa, konkrēta transportlīdzekļa VIN, vienlaicīgi nenodrošinot aktuālu sarakstu ar visiem savu transportlīdzekļu VIN,

un

3. šīs datu kopas dara pieejamas datnēs, kuru formāts atbilstoši noteikumiem ir paredzēts tiešai ietverto datu kopu elektroniskai (turpmākai) apstrādei, norādot atbilstošo datu kopas aprakstu (tekstu un tabulu gadījumā), **vai arī** pietiek ar iespēju izgūt vienīgi ekrāna skatījumu jebkādā no izplatītajiem datņu formātiem, tādiem kā *PDF* datne?

- III. Vai Regulas (ES) 2018/858 61. panta 1. punkts transportlīdzekļa ražotājam izpratnē juridisku pienākumu Regulas (ES) 2016/679 6. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē, kas pamato VIN vai ar to saistītas informācijas nodošanu neatkarīgiem ekonomikas dalībniekiem kā citiem pārziņiem Regulas (ES) 2016/679 4. panta 7. punkta izpratnē?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/858 (2018. gada 30. maijs) par mehānisko transportlīdzekļu un to piekabju, kā arī tādiem transportlīdzekļiem paredzētu sistēmu, sastāvdaļu un atsevišķu tehnisku vienību apstiprināšanu un tirgus uzraudzību un ar ko groza Regulas (EK) Nr. 715/2007 un (EK) Nr. 595/2009 un atceļ Direktīvu 2007/46/EK (OV 2018, L 151, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 17. maijā iesniedza Varhoven administrativen sad (Bulgārija) – Zamestnik izpalnitelen direktor na Darzhaven fond “Zemedelie”/IW

(Lieta C-329/22)

(2022/C 340/20)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Varhoven administrativen sad

Pamatlietas puses

Prasītājs: Zamestnik izpalnitelen direktor na Darzhaven fond “Zemedelie”

Atbildētājs: IW

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1305/2013 (2013. gada 17. decembris) par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (*ELFLA*) un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 (¹) (turpmāk tekstā – “Regula [ES] Nr. 1305/2013”) 29. panta 3. punkta 2. teikums ir jāinterpretē tādejādi, ka tas pieļauj, ka tāds valsts tiesiskais regulējums kā *Naredba №. 4 ot 24.02.2015 za prilagane na myarka 11 “Biologichno zemedelie” ot Programata za razvitie na selskite rayoni za perioda 2014-2020* [2015. gada 24. februāra rīkojums Nr. 4 par lauku attīstības programmas 2014.–2020. gadam 11. pasākuma “Bioloģiskā lauksaimniecība” piemērošanu] 11. panta 5. punkts (iepriekš 4. punkts), ierobežo iespēju saņemt finansiālu atbalstu bioloģiskajai ražošanai pārejas laikā līdz laikposmam, kas nepārsniedz minimālos pārejas periodus saskaņā Komisijas Regulas (EK) Nr. 889/2008 (2008. gada 5. septembris), ar ko paredz sīki izstrādātus bioloģiskās ražošanas, marķēšanas un kontroles noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 834/2007 par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu (²), 36. panta 1. punktu, 37. panta 1. punktu un 38. pantu?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai Regulas (ES) Nr. 1305/2013 29. panta 3. punkta 2. teikums ir jāinterpretē tādejādi, ka dalībvalstis ir tiesīgas noteikt maksimālo piešķiršanas termiņu atbalstam pārejai uz bioloģisko lauksaimniecību tikai vadoties no ražošanas veida, nevis katra konkrētā gadījuma specifikas?

- 3) Kā ir interpretējama frāze “dalībvalstis [var] noteikt īsāku sākotnējo laikposmu, kas atbilst pārejas laikposmam” (Regulas [ES] Nr. 1305/2013 29. panta 3. punkta 2. teikums)? Vai jēdzieni “sākotnējais laikposms” un “pārejas laikposms” tiek lietoti kā sinonīmi, vai arī tiem ir atšķirīga nozīme?
- 4) Vai Regulas (ES) Nr. 1305/2013 29. panta 3. punkta 2. teikumā lietotā frāze “dalībvalstis [var] noteikt īsāku sākotnējo laikposmu, kas atbilst pārejas laikposmam” ir interpretējama tādejādi, ka visa pasākuma “bioloģiskā lauksaimniecība” ietvaros “pārejas” darbības uz bioloģisko lauksaimniecību var tikt pieteiktas un finansētas īsāku laika posmu, nekā noteikts regulas 29. panta 3. punkta 1. teikumā, vai tādējādi, ka vispārējo saistību par “bioloģisko lauksaimniecību” ietvaros ir noteikts sākotnējais laikposms darbībām, pārejot uz bioloģisko lauksaimniecību?

⁽¹⁾ OV 2013, L 347, 487. lpp.

⁽²⁾ OV 2008, L 250, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 27. maijā iesniedza *Bundesgerichtshof* (Vācija) – PT/VB

(Lieta C-343/22)

(2022/C 340/21)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Atbildētājs un revīzijas sūdzības iesniedzējs: PT

Pieteicējs un atbildētājs revīzijas tiesvedībā: VB

Prejudiciālais jautājums

Vai 2007. gada 30. oktobra Lugāno konvencijas par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (turpmāk tekstā – “Lugāno konvencija”) ⁽¹⁾ 34. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādejādi, ka prasības pieteikums saistībā ar prasību par parāda samaksu, kas pēc tam, kad Šveicē iepriekš ir izdots maksājuma rīkojums, ir celta, neizvirzot prasījumu atzīt par nepamatotu pret maksājuma rīkojumu izvirzīto iebildumu, ir dokuments, ar ko celta prasība?

⁽¹⁾ OV 2009, L 147, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 1. jūnijā iesniedza *Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent* (Beļģija) – *BV Osteopathie Van Hauwermeiren/Belgische Staat*

(Lieta C-355/22)

(2022/C 340/22)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent

Pamatlietas puses

Prasītāja: *BV Osteopathie Van Hauwermeiren*

Atbildētāja: *Belgische Staat*